

ΡΑΜΠΙΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

Ἐν Ἀθήναις φράγκα 10. — Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φράγκα 11

Ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φράγκα χρυσά 15.

Τιμᾶται λεπτῶν 10

Τιμᾶται λεπτῶν 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΒΛΑΧΑΝΗ

— Ἀπό τῶν φυλακῶν Τριγγέτα —

Ἐγὼ δὲν ἤμουν ἄνθρωπος,
Γιὰ νᾶμαι 'στοῦ Τριγγέτα,
Νὰ μὲ φυλᾶν μέσα κοργιοὶ
'Από βραδῆς ὡς 'στήν αὐγῇ,
Κι' ἀπ' ὅξω μπαγιονέττα.

✱

Χρόνια καὶ χρόνια τίμιος
'Εδούλευα τὸ Κράτος,
Μέσ' 'στὸ ταμεῖο ποντικός,
'Στὸ πάρε ἤμουν πιὸ γλυκός
'Στὸ δόσε πιὸ ξυδάτος.

✱

Φιντάνι τ' Ἀσπροπόταμου
Τσαρουχοφορεμένο
Μέσ' 'στήν Ἀθήνα 'στὸ φτερό
Κεμέρι φούσκωσα γερό
Παραδογκαστρωμένο.

✱

Ἄν ἤμουν τίμιος ἐγὼ
"Ἄς 'ποῦν οἱ τοκογλύφοι,
Τοὺς εἶχα δούλους μου σκυφτοὺς
Κι' ἀκόμα πλῆθος ἀπ' αὐτοὺς
Τὸ κόκκαλό μου γλείφει!

✱

Ἄν ἤμουν τίμιος ἐγὼ,
"Ἄς 'πῇ τὸ παληασκέρι
Ποῦ γύρευε σκυφτό, σκυφτό,
Παληοῦ ἀγωνιστοῦ λεφτό
Καὶ τὸ 'παιρνα 'στὸ χέρι.

✱

Γιὰ δὲς καιρὸ ποῦ 'διάλεξα
Νὰ μπῶ μέσ' στοῦ Τριγγέτα
Τώρα π' ἀνθίζ' ἡ κλεφτουργιὰ
Κι' ἀπὸ νοτιᾶ κι' ἀπὸ βορρῆα
'Αφίνει κέρδη νέττα!

✱

Ἄ! Εἰντάρικο μ' ἄδικα
Μ' ἐπῆρες στὸ λαιμό σου!
Μποροῦς' ἀκόμα νὰ βαρῶ
Τοῦ δημοσίου τὸ σωρό,
Χωρὶς τὸν τρελλαμὸ σου.

ΠΙΦ! ΠΑΦ!

Ἀκίνητος περιουσία τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάζει τῆς δικαστικῆς ἐνεργείας.

Ἐκ τοῦ Βιβλίου τῶν Μεταγραφῶν καὶ τῆς σχετικῆς μερίδος τῶν κάτωθι κυρίων φαίνεται ἡ ἐξῆς ἀκίνητος περιουσία.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΑΛΧΑΝΗΣ

Τῇ 3 Αὐγούστου, 1872, ἡγόρασεν οἰκίαν ἀντὶ 25 χιλιάδων δραχμῶν· 8 Μαΐου 73, ἄλλην οἰκίαν ἀντὶ 20,000 δραχ. 22 Αὐγούστου 74, ἔκαμεν ἀνταλλαγὴν κτημάτων· 26 τοῦ αὐτοῦ ἀγορὰ οἰκίας ἀντὶ 80,000· 28 Ἰουνίου 78 ἄλλη ἀγορὰ οἰκίας, ἀντὶ 22,000· 28 Αὐγούστου 1880, ἀγορὰ οἰκοπέδου 14.777· 10 Μαρτίου 1881, παραδοχὴ 15 στρεμμάτων γαιῶν (Ποῖός νὰ τοῦ τὰ χάρισεν ἀρὰ γε καὶ ἀντὶ ποίας βουνοφειτικῆς ἐνεργείας τοῦ τὰ παρεδέχθη;) 9 Νοεμβρίου, 81, ἀγορὰ κήπου ἀντὶ 20 000 δραχ. 24 Φεβρουαρίου 82, ἀγορὰ ἀμπελοῦ 23,820· 6 Μαρτίου, 82, ἀγορὰ περιβολίου 74,000· 21 Σεπτεμβρίου 82, ἀγορὰ οἰκοπέδου, μὲ ὕδωρ, 46 500.

ΠΑΝΑΓ. ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ.

Ἀγοραὶ οἰκιῶν. — Διὰ μίαν οἰκίαν, 13,700. Δι' ἄλλην, 10,450, δι' ἄλλην 550. Ἀπὸ πώλησιν οἰκίας τοῦ 15,000. Εἰς ἀγορὰν οἰκοπέδου 2,465. Ἀπὸ πώλησιν οἰκοπέδου 2,218.50. Εἰς ἀγορὰν οἰκίας 4,950.

ΑΝΑΣΤ. ΛΑΣΚΑΡΗΣ.

Εἰς ἀγορὰν 1)8 κτημάτων, 600. Εἰς ἀγορὰν τεμ. γηπέδου 1,000. Ἀπὸ πώλησιν ἐλαιοδένδρων 350. Πώλησιν δύο ἀμπελῶν 775. Ἀγορὰ οἰκοπέδου 1759. Πώλησις οἰκίας 7,000. Ἀγορὰ οἰκίας 8,000. Ἐπειτα ἔχει ἀποδοχὴν δωρεᾶς, κτημάτων, διανομὴν οἰκοπέδου, παραδοχὴν παραχωρήσεως 1)4 οἰκοπέδου, διανομὴν οἰκοπέδου, ἀγορὰν γηπέδου, παραδοχὴν δωρεᾶς γηπέδου, ἀγορὰν τοιοῦτου ἀντὶ 3,000 πώλησιν παρομοίου, ἀντὶ 4,986,60 % ἀγορὰν ἄλλου ἀντὶ 1580 καὶ πώλησιν τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν καὶ ἀγορὰν ἄλλου ἀντὶ 2,200. Ἐπειτα ἀπὸ συμβιβασμὸν καὶ κατάργησιν δίκης καὶ διανομὴν γηπέδου 3,000. κ.τ.λ. κ.τ.λ. ἕως οὗ φθάνει τις εἰς τὸ κονδύλιον 27,000 δραχμῶν δι' ἀγορὰν οἰκίας.

Σ. ΔΕΙΜΕΖΗΣ

Ἐδῶ τὰ κονδύλια δὲν χωρατεύουν. Ἀγορὰ οἰκίας 13,002, οἰκοπέδου 2,800, ἄλλα οἰκόπεδα 8,648 καὶ πάλιν ἄλλου οἰκοπέδου 23,112. Πώλησις οἰκίας 60,000. Ἀγορὰ οἰκίας 17,250; Ἀμπελῶν ἀγορὰ 1478. Οἰκοπέδου πώλησις 29,000. Ἀγορὰ τοιοῦτου 20,274. Ἀμπελοῦ ἀγορὰ 2,700. Ἀλλὰ ἀγορὰ ἄλλης ἀμπελοῦ 2,000. Πώλησις οἰκίας 25 χιλιάδες.

Μετὰ τὰς ἀνωτέρω σημειώσεις, ὡς ἐν παρέργῳ, ρίπτομεν ἐπὶ τοῦ χάρτου, τὴν ἀκίνητον περιουσίαν τοῦ κ. Π. Βλαχάνη, ἀδελφοῦ τοῦ φυλακισμένου.

20 Ἰουνίου, 78, ἀγορὰ οἰκοπέδου 2,722. 16 Μαρτίου 79, ἄλλη ἀγορὰ οἰκοπέδου ἀντὶ 18,777 δρ. κτλ.—Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι τοῦτο πράττειμεν ἀνευ τῆς ἐλαχίστης κακοβουλίας.

— 26 —

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ «ΡΑΜΠΑΓΑΣ»

— 26 —

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΧΑΡΕΜΙΩΝ Ἡ ΑΙ ΝΥΚΤΕΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Η ΣΤΕΡΝΑ ΜΕ ΤΑ ΡΟΥΜΠΙΝΙΑ

ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.

κατὰ μετῴφρασιν ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

— Αὐριον σὰς τὰ φέρω, χατζῆ, καὶ ἕως ὅτου τελειώσω τὴν ἐργασίαν ὁ σοφτὰς σὰς, ἐγὼ θὰ διατρέξω ὅλας τὰς συνοικίας τῆς Πόλεως, τὰς ἐπὶ τῆς θέσεως ὅπου ἡγείροντο ἄλλοτε τὰ βυζαντινὰ μνημεῖα . . . δὲν θὰ λημονήσω δὲ καὶ τὴν τειχισμένην πύλιν.

— Πήγαινε, τέκνον μου, ἀφοῦ τὸ θέλῃς, εἶπε σοβαρῶς ὁ Ἀπτούλ Κερίμ. Θὰ σὲ βοηθήσω ὅσον ἡμπορῶ, καὶ θὰ ἐπικαλοῦμαι καθ' ἡμέραν ὑπὲρ σοῦ τὸ ἱερὸν ὄνομα τοῦ Ἀλλάχ. Εἴθε νὰ ἐπιτύχῃς διὰ τῆς μεσιτείας τοῦ προφήτου αὐτοῦ Μωάμεθ!

Θέλεις ἄλλο τίποτε; Ἐβράδυνασε, μετ' ὀλίγον θὰ κλείσῃ τὸ τσαρσί, καὶ ἀπὸ τοὺς δύο μιναρέδες τοῦ σουλτάν Βαγιαζήτ, θ' ἀναγγεῖλουν οἱ μονεζιμηδες εἰς τοὺς πιστοὺς τὴν ὥραν τῆς ἐσπερινῆς προσευχῆς . . .

— Φεύγω, χατζῆ, ἀπήντησεν ὁ Μουράτ πικρῶν ἐξω τοῦ μαγαζείου. Δύο λέξεις μόνον πρὶν σὰς ἀφήσω. Γνωρίζετε τῆς χανούμισσαις, ποὺ ἀγοράζουν ἀπὸ σὰς περουζέδες;

— Εἶναι γυναῖκες τοῦ Ρουστὲμ πασσά, τοῦ ὁποῦ τοῦ χαρέμι εἶναι κολλητὰ μὲ τοῦ μακαρίτου Μαχμουτ Βέη, τίποτε περισσότερον δὲν γνωρίζω, εἶπε σοβαρῶς ὁ γέρον ἀδαμαντοπώλης.

Ὁ Μουράτ ἐνόησεν ἀμέσως ὅτι κακῶς ἐπραττεν ἐρωτήσας τὸν αὐστηρὸν Ἀπτούλ Κερίμ περὶ τοῦ λεπτοῦ τούτου θέματος, καὶ ἔσπευσε ν' ἀλλάξῃ ὁμιλίαν.

— Σὰς ἠρώτησα ἐξ ἀπλῆς περιεργείας, εἶπε ζωηρῶς, καὶ τώρα ἐνθυμούμαι ὅτι ἤλθα μὲ σκοπὸν νὰ ζητήσω πληροφορίας παρ' ὑμῶν περὶ κάποιου Παπάζογλου ἐκ Γαλατᾶ.

— Ὁ Θεὸς νὰ σὲ φυλάττῃ, παιδί μου, ἀπὸ τὴν συναναστροφὴν αὐτοῦ τοῦ ἀπίστου, ὁ ὁποῖος οὔτε πίστιν ἔχει, οὔτε νόμον, οὔτε πατρίδα. Ἦλθεν ἐδῶ ὀλίγα ἔτη πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ πατρός σου. Ἦτο πτωχὸς τότε, καὶ κανεὶς δὲν ἤξευρε πόθεν ἤρχετο. Ἐψιθυρίζετο ὅτι κατήγετο ἐκ τῆς καττηραμένης φυλῆς τῶν Δρούσων, τῶν ἀσεβῶν, οἵτινες οὔτε τοῦ Μωάμεθ τὴν θρησκείαν ἀκολουθοῦν, οὔτε τοῦ Χριστοῦ, οὔτε τοῦ Μωῦσῆος. . .

Περὶ τοῦ κ. Βλαχάνη λέγουν ὅτι, πρὶν ἢ ταφῇ ζῶν, ἔζησε τόσα κερδίζων ὥστε ἐπροίκισε μὲ 300,000 δραχμῶν τὴν κόρην του, διετῆρει υἱὸν ἐν Παρίσις σπουδάζοντα ἱατρὸν, ἄλλον ἐνταῦθα Εὐέλπιν κ. τ. λ. Ἐν τούτοις εἰμεθα βέβαιοι ὅτι ἂν ἀπέθνησκεν ἐγκαίρως, θὰ ἔκουν ἐπικηδείους καὶ ἐπιταφίους οἱ ὅποιοι θὰ ἡμάρωναν τὴν δόξαν καὶ τῶν ἐντιμωτέρων ἀνδρῶν τοῦ ῥωμέϊκου.

Ἄ! πόσοι πρόλαβαν νὰ ἀποθάνουν τίμιοι!

Στεναγμός.— Ἐκ τῶν φυλακῶν Τριγγέτα ἔκούετο χθές τὴν νύκτα ὁ ἐξῆς στεναγμός εἰς *La mort*:

Καλογερῆ, Καλογερῆ, κι' ἂν πῆρες τὰ κλειδιά μου
Κι' ἂν κ'άθητες στὸ θρόνο μου, σὲ συμπονᾷ ἡ καρδιά μου.

Καλογερῆ, Καλογερῆ

Εἶναι τὸ σκῆπτρόν σου βαρύ.

Ἐντυπώσεις τοῦ Μάκβεθ.— Δὲν ἐπανελήφθη καὶ δευτέρην φορὰν εὐτυχῶς.

Κατὰ τὴν ἐξοδὸν ἐκ τοῦ θεάτρου:

— Πῶς σοῦ φάνηκεν ἡ Λαίδη;

Ἀξία μόνον τῆς εὐχῆς τοῦ ἀνδρός της.

— ; ; ;

— Νὰ τοῦ γεννᾷ ἀρσενικά παιδιὰ.

Σκάνδαλον τοῦ Ἀἰ-Λαίφ.— Ἡχὼ τῶν ἀνδρῶν.—

Εἰς ἀποκρηάτικον χορὸν ἐνὸς προτύπου βασιλείου τῆς Ἀνατολῆς, ποιητῆς δὲ εὐφυῆς ἦτο μετνημφισμένος εἰς Αἰθιοπία. Ὁ χορὸς ἐδίδετο εἰς βαρωνικὴν αἰθουσαν, ἦτο *Bal costumé*, κατεῖς αὐτὸν παρίστατο ὁ βασιλεὺς, ζωηρὸς βασιλεὺς ἔχων ὡς σύνθημά του τὸ *Le Roi s'amuse*. Ὁ ποιητὴς εἶχε καλέσει δύο κυρίας ἵνα χορεύσῃ μετ' αὐτῶν καὶ ἦτο σημειωμένος εἰς τὰ *καρπὲ* των. Ἀλλ' ὁ βασιλεὺς τοῦ τὰς ἐπῆρε.

Ὁ οὕτω προσβεβλημένος ποιητὴς μας ἐθύμωσεν, ἀλλὰ καλύπτων ὑπὸ κόκκον εὐφυολογίας τὸν θυμὸν αὐτοῦ, πλησιάζει τὸν βασιλέα καὶ τῷ λέγει:

— Διὰ ποίων μέσων ἀπέκτησε ταχέως τεραστίαν περιουσίαν;

— Αὐτὸ ὅλοι τὸ ἀγνοοῦν ἐδῶ. Ἀλλὰ πάντοτε ὑπώπτευα, ὅτι αὐτὸς ὁ Σεϊτάνογλους (*) ἔχρεώσται τὰ πλούτη του εἰς ἔγκλημα.

— Ἐγὼ εἶμαι περὶ τούτου βέβαιος, καὶ θὰ ἔχω τὴν ἀπόδειξιν, εἶπεν ὁ Μουράτ ἀποχαιρετίζων τὸν Ἀπτοῦλ Κερίμ, ὅστις δὲν ἀφῆκε τὸν υἱὸν τοῦ Μαχμούτ Βέη ν' ἀπέλθῃ χωρὶς νὰ τὸν ἀσπασθῇ.

Ὁ Μουράτ ἐξῆλθε τῆς μεγάλης ἀγορᾶς μὲ φλεγόμενην τὴν κεφαλὴν καὶ πιεζομένην τὴν καρδίαν. Ἡ ἀποκάλυψις τῆς οἰκτρᾶς τύχης τοῦ πατρός του τὸν συνεκίνησε βαθέως, ὁ δὲ Χατζῆ Ἀπτοῦλ Κερίμ ἐξηρέθισε τὴν φαντασίαν του ἀφηγούμενος τὰς παραδόξους περιπτώσεις τῆς μυστηριώδους ἐξαφανίσεως τοῦ Μαχμούτ Βέη.

Ὁ νεαρὸς ἐφένδης διεκαίετο ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ ἐκδικήσῃ αὐτὸν, ἀν' ἀπέθανε δολοφονηθεὶς, καὶ ταῦτο χρόνως ὠνειροπόλει τὸν θησαυρὸν τῶν ἐλλήνων αὐτοκρατόρων, τ' ἀπειραπλούτη, τὰ ὅποια διείδεν ἡ ἡγγισεν ἴσως ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ τὰ ὅποια φλογερῶς ἐπεθύμει ν' ἀποκτήσῃ διὰ νὰ τὰ προσφέρῃ εἰς τὴν Βεργονσέ.

(*) Υἱὸς τοῦ Σατανᾶ.

— Ἡξεύρετε, μεγαλειότατε, ὅτι αὐτὸ τὸ ὅποιον ἐκάματε εἶναι ἀντισυνταγματικόν; Ἡ Αἰθιοπία δύναται δι' αὐτὸ νὰ σᾶς κηρύξῃ τὸν πόλεμον.

Ἀλλ' ὁ βασιλεὺς συνοφρυωθείς οὐδὲν ἀπεκρίθη καὶ ἀπῆλθε παρὰ τοῦ δίδοντος τὸν χορὸν βαρώνου νὰ σαρωθῇ ἀπὸ τῆς αἰθούσης τοῦ χοροῦ ὁ θραπὺς αἰθιοπικὸς κόκκος, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐγένετο μὲ τρόπον.

Ἀπὸ τότε ὁ αἰθιοπικὸς κόκκος τὸ φυσᾷ καὶ δὲν κρυώνει.

Ἄλλο σκάνδαλον τοῦ Ἀἰ-Λαίφ Ἡχὼ τῆς σαρκωστῆς.— Μεθ' ὅτα καὶ ἂν λέγουν, αἱ ἐλληνοτουρκικαὶ σχέσεις καλῶς καλλιεργοῦνται καὶ διατηροῦνται. Νε-

αὶρὸς ἀδελφὸς Ὁθωμανοῦ διπλωμάτου, φέρων τὸ ὄνομα ψαλιδισθέντος Σουλτάνου, καλλιεργεῖ τοιαύτας μετὰ ζήλου πολλοῦ, ὅστις δὲν φαίνεται μὴ ἀνταμειβόμενος. Θαλερὰ ὑπαρξίς ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ στηριζομένη ἔβαινε πρό τινας μετὰ μυρίων ἐρωτικῶν ἀκκιμῶν παρὰ τὴν θίνα τῆς ἀκτῆς ἐκείνης, ὅπου ὁ μέγας τουρκομάχος πάππος τῆς ἀναμένει κατὰ πᾶσαν 25 Μαρτίου μίαν ἀνάμνησιν τῶν ἀγώνων του. Τὸν κατακτητὴν αὐτῆς τῆς Ἑλληνοπούλας Ὁθωμανὸν εἶδον ἄλλοι ὡς καθαλιζέρον τῆς ἐπιστρέφοντα μαζῇ τῆς ἐκ συγκομιδῆς ἀνθέων τοῦ ἀγροῦ. Οὕτω λύεται χαριέντως τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα, ἐνῷ ἄλλοι ἐπιθεωροῦν τὸν ἐλληνικὸν στρατὸν μετὰ μίσους πολεμικοῦ, καὶ ἄλλοι, ἀπὸ τὴν πεῖνάν των, τραβοῦν καραϊσκάκη.

ΕΙΣ ΜΑΝΕΣΗΝ

Ἀφιερῶνται εἰς τὴν γελοίαν καλαμπουριστικὴν σχολὴν.

Εἰς μάτην τὸν ἀνακριτὴν τὸν ὀνομάζουν Μάνεσην,
Οὐδέεις ποτε διέψευσε τοσοῦτον τ' ὄνομά του!

Ἀφ' ὅτου μεγαλοκλοπαὶ θολόουν τὰ νερά του,
Δὲν ἔφαγε, δὲν ἔπινε, δὲν ἐκοιμήθη μ' ἄνεσιν.

Βάζος.

Ἡ υἱική αὐτοῦ στοργὴ καὶ ὁ ἔρως του τῷ ἐνέπνεον τολμηρὰς ἀποφάσεις τὰς ὁποίας ἀνυπομόνει νὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν, ἡ δὲ βδελυρὰ μορφή τοῦ Παπάζογλου διετάρασσε τὴν διάνοιάν του.

Μολονότι δὲν ἔμαθε τὴν ἐλληνικὴν, ἐγνώριζε τὴν Βυζαντινὴν Ἱστορίαν ἐπίσης καλῶς ὅσον καὶ τὴν τῆς χώρας αὐτοῦ, καὶ ἦτο ἐντελὼς κάτοχος τῆς τοπογραφίας τοῦ ἀρχαίου Βυζαντίου, ὅπερ ἐξηφανίσθη καθ' ὁλοκληρίαν σχεδὸν ὑπὸ τὴν νεωτέραν Πόλιν. Ὅθεν δὲν ἡγνόει ὅτι τὴ αὐτοκρατορικὸν ἄστυ ἐξετείνετο, ὡς ἡ πόλις τῶν σουλτάνων, ἀπὸ τῶν μυχῶν τοῦ Κερατίου Κόλπου, ὅπου ὑφιοῦντο, ἐπὶ Μιχαήλ τοῦ Κομνηνοῦ, τὰ ἀνάκτορα τῶν Βλαχερνῶν, ἕως εἰς τὸ *σαράι-μουνροῦ*, ἐφ' οὗ ἦσαν τ' ἀνάκτορα τοῦ Θεοδοσίου καὶ τοῦ Ἰουστινιανοῦ.

Πρὸς ποῖον σημεῖον τῆς ἀπεράντου ταύτης ἐκτάσεως ἔπρεπε νὰ διευθύνῃ τὰς ἐρεῦνας του διὰ ν' ἀνακαλύψῃ τὴν προβληματικὴν κρύπτην, ὅπου, κατὰ τὸ λέγειν τοῦ Ἀπτοῦλ Κερίμ, ἀνεπαύοντο τὰ κειμήλια τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στέμματος;

Τὸ πρόβλημα ἦτο τοσοῦτον δυσλυτότερον, καθ' ὅσον οἱ νικηταὶ Ὁσμανλῆδες οὐδὲν σχεδὸν ἀφῆκαν ὄρθιον ἐκ τοσοῦτων λαμπρῶν μνημείων.

Τὰ μεγάλα ἀνάκτορα κατηδαφίσθησαν ὀλοσχερῶς. Μόλις ὑπάρχουν ὀλίγα ἔχνη τοῦ παλατίου τῶν Βλαχερνῶν. Ὁ ἱππόδρομος, γενόμενος Ἀτ-μεϊδάν, εἶναι σχεδὸν ἀγνώριστος. Εἰς

ΣΤΗΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗ

(Κατὰ μίμησιν τοῦ Βίωνος).

Μ' ἀνθρώπους καὶ θεοὺς τόσ' ὠργισμένῃ
 Ἦσαν, γλυκερὰ κοπέλλα τοῦ γιαιλοῦ,
 Γί' αὐτὸ ἐπῆγες κ' ἐπλάσες, καυμένη,
 Τὸν Ἔρωτα—τὴν τρέλλα τοῦ μυαλοῦ—
 Σωστό θερίο, ἄγριο πολὺ,
 Γεμάτο μ' ἀπονιά καὶ μέ χολή;

Ἀφοῦ τοῦ ὅπως τόση ὡμορφάδα
 Γιατί τ' ἀρνῆθης λίγη καλοσύνη;
 Γιατί στὰ πόδια τόση γρηγοράδα
 Τοῦ ἡχάρισε καὶ τόση σβελτοσύνη
 Πού ἅμα βγῇ στῆς ρούγαις γιὰ γυνῆγι
 Νὰ μὴ μπορῇ κανεὶς νὰ τοῦ ξεφύγῃ;

C u e p e

ΛΩΠΟΔΥΤΙΚΑ

Τί σύμπτωσις! Μόλις ἤρξατο νὰ καταπίπτῃ ὀλίγον ὁ θόρυβος δν
 ἤγειρεν ὁ γηραιὸς μουσικοδιδάσκαλος κ. Ξύντας διὰ τοῦ αὐτο-
 ψήφιου τοῦ καὶ ἰδοὺ ξεφουτρώνει εἰς τὸ μέσον ὅπως τὸν συνεχίσῃ ὁ
 κ... Ξυνταράκος.

Καὶ ἐν ἄλλο σημεῖον εἰς ὃ συναντῶνται ὁ κ. Ξύντας καὶ ὁ κ.
 Ξυνταράκος εἶνε καὶ τὸ ὑπὸ τῶν κακῶν γλωσσῶν, διαδοθέν ὅτι ἡ
 μουσικὴ τοῦ αὐτοψήφιου εἶνε... κ λ ε μ ε ν η!

Νοστιμωτάτῃ ἡ δικαιολογία τοῦ κ. Ξυνταράκου Γρηγοράκη ὅτι
 ἀπέκρυπτε τὰ ἑκατομύρια ὅπως στενωρῶσιν πρότερον τὸν κ.
 Τρικούπη καὶ ἔπειτα τοῦ τὰ φανερώσῃ, προξενῶν αὐτῷ εὐχάριστον
 surprise! Ὁ ἐκκεντρικὸς αὐτὸς ὑπάλληλος ἔπρεπε νὰ γνωρίζῃ ὅτι,
 ὅταν ἀφήσωμεν ἓνα ἐπὶ δέκα λ. χ. ἡμέρας νῆστιν καὶ ἔπειτα τοῦ
 παρέχοντες ἀφθονοὺ καὶ πλουσίαν τροφὴν, ἀντὶ νὰ τὸν ὠφελήσωμεν,
 μᾶλλον τὸν βλάπτωμεν καὶ τοῦτο ἀπεδείχθη τρανώτατα καὶ εἰς τὴν
 παροῦσαν περίστασιν, ἀφοῦ κατὰ τὴν Ἀκρόπολιν, ὁ κ. Τρικούπη,

ἐξηυτελισμένος ὁδελίσκος, μία καταρρέουσα πυραμὶς καὶ τὰ
 ἄμορφα λείψανα τῆς ὀφιοειδοῦς στήλης σημειοῦσι μόνον τὴν
 θέσιν τοῦ περιφθιμῶν ἵπποδρόμου.

Ἐκ τοῦ Βυζαντίου δὲν μένει σχεδὸν ἀνέπαφον εἰμὴ ὁ θαυ-
 μάσιος ναὸς τῆς Ἀγίας Σοφίας, τὸ ὑπὸ τοῦ Κωνσταντίνου
 ἀνεγερθὲν τεράστιον τεῖχος, ὅπερ εἰσέτι χρησιμεύει ὡς περι-
 τείχισμα τῆς Σταμπούλ, καὶ τὸ ὑδραγωγεῖον τοῦ Οὐάλεντος,
 τὸ φέρον εἰσέτι εἰς τὴν Πόλιν τὰ ὕδατα τοῦ δάσους τοῦ Βε-
 λιγραδίου.

ὑπὸ τὸ ἔδαφος τὸ κατάφορτον ἐκ ξυλίνων οἰκῶν καὶ μαρ-
 μαρίνων τζαμιῶν ἔπρεπε νὰ ζητηθῶσι τὰ ἴχνη τοῦ μεγάλου
 ἀστεως τῶν χριστιανῶν αὐτοκρατόρων.

Τὸ ἔδαφος τοῦτο ἐπικαλύπτει εὐρὲα ὑπόγεια, ἀπεράντους
 δεξαμενάς, ἀπύθμενα φρέατα, βαθείας κρύπτας, ἀχανεὶς κα-
 τακόμβας.

ὑποχθόνιος πόλις ἐκτείνεται ὑπὸ τὴν πόλιν ἣν χρυσίζει
 ὁ ἥλιος τῆς Ἀνατολῆς, πόλις ὁμοία πρὸς λαβύρινθον, ἥς
 οὐδεὶς περιῆλθε τοὺς πολυκαμπεῖς ἐλιγμούς, ἀπὸ τετρακο-
 σίων καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν, πόλις λησμονημένη, ἀγνωστος μᾶ-
 λιστα, διότι οἱ Τούρκοι δὲν ἀσμενίζουσιν εἰς τὴν ἀρχαιολο-
 γίαν, καὶ οὐδέποτε ἠνέχθησαν ὅπως ξένοι σοφοὶ ἀνερευνή-
 σωσι τὴν ἱερὰν ταύτην γῆν, ἥτις ἀποτελεῖ μέρος τῆς κλη-
 ρονομίας τοῦ Ὄσμαν.

Καὶ ὁμῶς εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ ὑποχθόνιος αὕτη πόλις ὑφί-

εῦθὺς μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν θησαυρῶν προσεβλήθη ὑπὸ τῆς
 ποδάγρας τοῦ, ὑπὸ νευρικῆς ταραχῆς καὶ χιλιῶν ἄλλων!

**

Οἱ ἀξιότιμοι κύριοι Βλαχάνης, Ῥαυτόπουλος, Γρηγοράκης καὶ
 Δαμιανὸς μετὰ τοῦ ὠκύποδος Μανσόλα, ἀποτελοῦσιν ἐκπρωστικῶ-
 τάτην Πεντάδα... στὰ μάτια τῆς Κοινωνίας μας!

**

Κατὰ τί διαφέρει ὁ Ῥαυτόπουλος τοῦ Γρηγοράκη;
 Ὁ μὲν Ῥαυτόπουλος, ὡς ἀληθὲς ἱππότης, διακινδύνευσε τὴν
 ζωὴν τοῦ ἀνελθὼν στέγας καὶ κατελθὼν διὰ νεραυναγωγῶν καὶ πα-
 ραθύρων, ὅπως φθάσῃ εἰς τὸ ποθοῦμενον, ὁ δὲ κ. Γρηγοράκης, ὡς
 βέρος Μανιάτης, μετεχειρίσθη τὰ πατροπαράδοτον ἔθιμον τοῦ τύπου
 τοῦ, τὴν... χ ω σ ί α.

**

Καὶ ἐν ἱστορικώτατον λεχθὲν ὑπὸ φανατικοῦ conspirateur.
 — Τ' εἶν' αὐτά, ρε, τὰ κουρουφέξαλα ποῦ λέτε; ὁ Γρηγοράκης,
 ἂν ἔκρυπτε τὰ ἑκατομύρια γιὰ νὰ ὠφελήσῃ τὴν ἀντιπολίτευσιν,
 μποροῦσε νὰ δώσῃ τῆς προάλλαις ἓνα ἑκατομύριο ἀπ' αὐτὰ στὸ
 σῆμα γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἡ ἐπανάστασις!...

— !!!

Στήλμαν.

EN BIBAION

Ὡραία καὶ ἐπιτυχὴς ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν εἶναι ἡ ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ
 εὐπαιδευτοῦ νέου κ. Κ. Ι. Πρασᾶ ἐκδοθεῖσα μετάφρασις ἐνός τῶν
 ἀριστουργημάτων τοῦ Alfred de Musset «Αἱ ἐξομολογήσεις
 ἐνός τέκνου τοῦ Αἰώνου». Ἐν τῇ βιβλίῳ τούτῳ ἐν ᾧ ἀ-
 πεικονίζονται δι' ἐκφραστικῶν καὶ ζωηρῶν χρωμάτων ἡ φοβερὰ
 ψυχικὴ νόσος, ἡ ἀπογοήτευσίς, ἡ κατατρυχούσα τὸν αἰῶνά μας καὶ
 ὀφειλομένη εἰς τὴν κριτικὴν καὶ τὴν πρὸς τὰ πάντα ἀπιστίαν καὶ
 ἔρευναν, ὡς ἐν τῇ γλαφυρωτάτῃ εἰσαγωγῇ τοῦ σημειοῦ ὁ μεταφρα-
 στής, εὐρίσκει ὁ ἀναγνώστης πληθὺν λαμπρῶν καὶ μεγαλοφυῶν ἰδεῶν,
 μεγαλοπρεπεῖς καὶ καταπληττούσας εἰκόνας καὶ ἐπὶ πλεον τὸ στιλ-
 πνὸν καὶ ἐπαγωγὸν ὕψος τὸ διαλάμπον ἐν ὅλοις τοῖς ἔργοις τοῦ
 περιφθιμῶν Γαλάτου ποιητοῦ. Πολύτιμον θεωροῦμεν τὴν ἀπόκτησιν
 καὶ εὐχάριστον τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ μικροῦ τούτου ἀριστουργήματος,
 ὅπερ ὁ φιλόπονος μεταφραστὴς κατάρθρωσε νὰ μεταφέρῃ εἰς τὴν
 γλῶσσαν μας ἀγνόν καὶ ἀμόλυντον ὑπὸ σχολαστικότητος καὶ...
 εὐσεβείας, ἀποκτήσας οὕτω δικαιώματα ἀπείρων καὶ θερμῶν
 συγχαρητηρίων.

Δημόκριτος

σταται, ἡ δὲ βεβαιότης αὕτη ἐδίδεν ἀξίαν τινὰ εἰς τὰς εἰ-
 κασίας τοῦ Ἀπτοῦλ Κερίμ.

Ἐὰν ἀληθεύῃ ὅτι οἱ ἡττημένοι τοῦ 1453 κατέχωσαν σω-
 ροὺς χρυσοῦ καὶ πολυτίμων λίθων, πρὶν ἢ ἐγκαταλείψωσι Μω-
 ἄμεθ τῷ Β'. τὴν πρωτεύουσαν αὐτῶν, αἱ κρύπται βεβαίως
 δὲν ἔλειπον.

Ἀλλὰ ποῖαν ἐξέλεξαν; Τοῦτο ἐφαίνετο τῷ Μουράτ σχεδὸν
 ἀδύνατον νὰ τὸ μαντεύσῃ τις.

Ἐνέκτισαν τὸν θησαυρὸν εἰς τὸν περίφημον ἐκεῖνον κίονα
 τῆς Ἀγίας Σοφίας, ὅστις ἠνοίχθη διὰ νὰ δεχθῇ τὸν ἱερέα
 καὶ τὰ ἄχραντα μυστήρια, ὅτε ὁ τρομερὸς σουλτάνος εἰσῆ-
 λασε σπαθαφόρος εἰς τὸν μέγαν νάρθηκα, καὶ ὅστις θ' ἀνοι-
 χθῇ πάλιν, κατὰ τὰς ἐλληνικὰς προφητείας, καθ' ἣν ἡμέ-
 ραν νικηταὶ καὶ οἱ χριστιανοὶ θὰ καταλάβωσι τὸ ἐξοχὸν
 τέμενος;

Μήπως τὸν ἔθαψαν ὑπὸ τὰ λείψανα τοῦ κατακρημνισθέν-
 τος Ἐβδόμου ἢ ὑπὸ τὴν σήμερον ἔρημον κονίστραν τοῦ ἱπ-
 ποδρόμου;

Μὴ τὸν ἐβύθισαν εἰς τὰ μαῦρα καὶ παγωμένα νερά τὰ
 κοιμώμενα εἰς τὸ βάθος ἀγνώστων δεξαμενῶν;

Ταῦτα διελογίζετο ὁ Μουράτ βραδέως διερχόμενος τὴν ἀ-
 κρὰν τῆς πλατείας τοῦ σερασσεράτου.

Ὁ ἥλιος εἶχε δύσει, καὶ ὁ οὐρανὸς ἐβάφετο μὲ χροῖαν δπα-
 λίου λίθου.

(ἀκολουθεῖ)